

ESQUERRA

REDACCIÓ:
Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:
1'75 pès. trimestre

ANUNCIS: Preus con-
vencionals segons la
manya i número d'in-
sercions

ANY I - NÚMERO 28

OLOI, 29 DE DESEMBRE DEL 1934

PREU 15 c.

OLOI

Lluís Companys

Les dues notes a retenir que han tingut lloc aquesta setmana han estat, en primer lloc, l'homenatge que tot Catalunya ha rebut a Francesc Macià, amb motiu del primer aniversari de la seva mort.

Els nostres lectors ja s'han assabentat per la premsa diària de la multitud de catalans que aquests passats dies de Nadal han fet acte de presència davant les despulles de l'Avi i a fer-li ofrena de corones i ramells, fins a cobrir-ne materialment la tomba.

L'altre esdeveniment d'aquest dies han estat els milers de felicitacions que arreu de Catalunya ha rebut l'ex-govern de la Generalitat de Catalunya, pres a l'«Uruguay». A més d'aquests homes representatius, també tots els altres empresonats han estat aquests dies objecte de demostracions de solidaritat i estima.

Aquestes dugues manifestacions recents ens omplen el cor de joia i optimisme, doncs són una prova de què Catalunya vibra com mai pel manteniment dels ideals de sempre.

ESQUERRA s'hi solidaritza de tot cor i crida ben fort: Per Catalunya, avant!

FI D'ANY

L'ANY que tot just fina restarà inesborrable en les pàgines de la nostra Història i els catalans que l'hem viscut difícilment podrem apartar-lo del nostre pensament. Si seguissim la costum, pròpia d'aquests dies, de fer un balanç de l'any que acaba, el resultat que ens donaria certament que no fóra pas gens falaguer. Durant el seu curs havem perdut moltes coses i n'havem guanyat ben poques. Entre les coses perdudes hi ha el resultat d'una lluita de tota la vida i els fruits de les nostres il·lusions més cares. Ha estat per això que enguany les festes de fi d'any han tingut una sabor tota amarga, un regust de tristor que vanament pretendriem dissimular. Com aquelles famílies que la mort o l'absència d'alguns dels éssers més estimats li priven de celebrar una festivitat amb tota pompa, enguany la gran família catalana tampoc ha pogut gustar la íntima joia d'aquestes diades amb la tranquil·litat d'esperit d'altres anys.

Sigui com sigui, però les malvestats d'un any no poden significar res per a la vida d'un poble.

I la història de tots, precisament és escrita amb tots aquests alts i baixos de fortuna, victòries i derrotes, enderrocs i reconstruccions, com una llei del destí que pesa damunt d'ells d'ençà de la naixença dels segles. I en el cas de la Catalunya renaixent, quant més fortes seran les maltempsades i més difícilment superables les dificultats posades en el seu camí, tant més valuós el mèrit dels catalans i més forta la joia de la victòria. El que convé, ara i sempre, és no perdre el temps de la nostra ànima i la confiança en els nostres ideals.

Any nou, no sabem el que tu ens amagues. Sigui el que sigui, però, els catalans d'avui no permetrem pas que sigui el teu sol caprici al qui ompleni aquest buit interrogador. Els catalans d'avui ens prenem aquest any novell com una pàgina encara en blanc, en la que hi havem de deixar, també inesborrable, l'empremta de la nostra voluntat i de la nostra fermesa.

R. PLA i CORAL

Aquest número ha pasat per la censura